

IMPERATOR CÆSAR⁷¹
ALBERTVS II.
HONORIFICVS
PIVS, FELIX, AVGVSTVS,
REX GERMANIÆ,
HVNGARIÆ, ET BOHEMIÆ,
ARCHIDVX AVSTRIÆ.
DVX SILESIÆ, ET LVCEMBVRGI,
MARCHIO MORAVIÆ, ET LVSATIÆ,
COMES HAVSPVRGI &c.

Vſtriadum Cæfaream fortunam hæreditariam tibi, ac dotalē, quam ſoſpitatricem optimā, ac te vehentem in Hispaniam vehis MARIA ANNA tot felicissimorum Cæſarum Augusta proles, ALBERTO II. debes, qui primus integrum ſæculum exulantem ab austria domo, in eam honorificè reduxit; vnde ſicuti RVDOLFVS magnus primigene a tria Gentis fortuna, ita ALBERTVS II. fortuna renertens a plerisque dici meruit. Inter FREDERICI III., & ALBERTI II. imperium ſæculum fluxit vere ferreum ex bellorum frequentiâ, quod ſibi Bauari, & Carinthij Cæſares, Ludouicus V., Carolus IV. Vvenceslaus, Robertus, Sigismundus diuiferunt. Succedit aurea ætas Aūtriorum Cæſarum in ALBERTO, primo ſupra imperij dignitatem Aūtriadum Rege, atque cum eā reduxit ē Cælo Aūtræa ſtipata charitum choris, & ſi qua alia exulabat ē nobili virtutum familiâ. Integro ſeculo concipi debuit æuum æterni imperij, quod ALBERTVS ſuæ Genti peperit non interrupted Aūtriorum Cæſarum familiæ ſerie.

Eius

*Alb. pa-
rentes, &
Ani.
Natus est
an. 1399.*

Eius pater ALBERTVS binomini titulo *patiens*, & *mirabilia mundi* dictus, Annis ALBERTVS patriæ pater, Proanus ALBERTVS sapiens, Abauus ALBERTVS Triumphator dedere, vt magnis hisce nominibus Albertorum, quæ non albī signanda tantum sint sapillis, sed pretiosiore gemmarum splendoribus temporum omnium memoriam, ingressus cum maiestate in orbem terrarū, omniū in se epitomen colligens, HONORIFICI cognomentū referret; quasi vel totus ex honoribus factus prodiret, vel ipsis honorē honoribus ficeret. Et certè fuit hic post natam familiam hauspurgicam supra omnes suos gentiles Heroas potentissimus, Rex Bohemiæ, & Hungariae, Archidux Austriae, Dux Silesia, & Lucemburgi, Marchio Moraviae, & Lusatiae, additis vicinarum dynastiarum appendicibus, ac tandem Rex Romanorum, & Imperator. A provincialibus ordinibus cum nondum excessisset ex ephebis Austriae administrandæ admotus est, institutis tutoribus ex Austriae Gente industrijs, & fortibus GVILLEMO I. ET LEOPOLDO V. patruelibus. Aggressus principatum prouinciam tumultibus intestinis concussam, non sine cane prudentiæ laude compescuit. Adolescentis Marti deuotus, fortè inanum Sigismundo Imperatori, & sceptro totius Germaniaæ sustinendo aptam ita probavit pluribus in bellis, præsertim in Bohemico, quatuor milibus equitum Præfectus aduersus Ziscam Hussitanum Duce, vt Cæsar triumphi loco, ei in generum lecto, augustas trium germanicorum regnorum spes dederit in ELISABETHA filia, & Hærede, quam Austriae, in Thalami sociam iunxit.

1410.

*Bellum
Bohemicum*

1432.

*Nuptie cū
Elisabe-
tha Sigis-
muni. Cæs.
fil.*

*Eodem
anno Hun-
garica Bo-
hemica,
& imperij
corona de-
fertur.*

Inde vno eodemq; anno faustissimo Austriae Generi, ab orbe reparato trigesimo octauo supra millesimum quadringentesimum, coniuratis in unum caput omnibus fere Germanis titulis, & festinatos, cumulatosq; honores congerentibus, versantes Bohemica, & Hungarica consilia, ac septemviralem vrnam non fortunā, sed cælo, Rex Bohemiae Kalendis Ianuarij, Rex Hungariae nonis Maij, ac tandem Romanorum Rex, & Cæsar quartā idus Iulij Albae Regalis, Pragæ, & Aquisgrani inter totius Europæ gratulationes, HONORIFICI titulo imposito, salutatur. Rarum fuit felicitatis exemplum, & fortasse omnibus elapsis seculis inaudittum in ijs Regibus, quibus non gemella regna in ipso ortu nascuntur, sed librata sententiarium calculis, ex Senatusconsulto Procerum arbitrantium deferuntur. Quid mihi tuum Timotheum obtrudis Græcia, tuorum glorioſa laudatrix, in cuius rete fortuna vrbes conuehebat? In sinu ALBERTI uno iactu tria regna à vera rerum humanarum arbitrâ, fatorumque potenti, numinis prouidentiâ coniunctur; vt iam austriaca felicitas sit votis exaggeratis maior, & supereret feliciora ipsa commenta mortalium, omnemque fingendi licentiam. Initia huius faustissimi anni celebrate tributarij Imperatrici, ac Regnatri Austriae populi. Hæ primæ kalendæ austriacæ genus in ALBERTO ad regna euocarunt, & Austriae itenatis candidam gentilem zonam cum lacteâ cœli, minusculis baccatâ stellulis zonâ, imo cum quinque cœlestibus zonis, in perpetuo mundi supra nos peregrinantis motu, orbem terrarum circumeuntibus, ad omnes cœli cardines explicuerunt. Hæ statorem felicitatis austriacæ ALBERTVM coro-
nant:

nant: Hæ in imperatōriæ fortūnæ rotam aureo clāno figunt in Haūspurgicā Domō, atq; alis recisis, vt de Romanā Républicā dictum est, volucrī potestate fugæ ademerunt, Imperij Austrij maiestatem postliminio reuocantes, nunquam amplius abituram. O annum omnium annorum præeuentium, & consequentium diadematē, imò ipso æternitatis redeunte in se ipsum circulo coronandum! O annum tot coronis austriacis annorum regem! O annum aureæ ætatis parentem, initiatum kalendis triumphalibus, quæ solem ferunt in medio signorum australium dominatorem, nullo alio horoscopo ascendentē, præter ipsam felicitatem, de more astrorum in austriacā domo æternā, & inoccidiā luce, radiantē! O annum, omnis posteræ memoriæ decus immortalitati consecrandum, ex quo bis sacerdibus festis celebratis, Austriaci Cæsares regnant iiii ævum beatissimum hominum votis, superum auspicijs, orbis terrarum bono, calo lospite numquam interrupta FERDINANDORVM successione, aliorumq; magnorum nominum perennaturi. Nec auspicijs caruit ijs Ianuarijs kalendis ad regna inaugurari Austriacos Herōes, diuini violati Nominis acerrimos vindices, qua in cæli, & christiani orbis fatis, Augustissimo IESV nomine consignantur. Interim ex dote ELISABETHÆ omnium Austriadum Reginarum felicitatem dotale in actuam MARIA ANNA auspicare. Ex hoc primū coniugio nata est Austriaco generi Gemella magna Regnorum siboles Bohemiæ, & Hungariæ. Ipsa etiam Imperij in Austriacam Dolum redux felicitas, auctorium dotis cesareę fuit, Sigismundi saceri Augusti auctoritate addito pondere septemuir alibus calculis, qui in ALBERTVM propendebant.

Non est diu feriata tanta felicitas. Primam lauream Bohemia germinauit. Eam tumultuosam s̄epe suis regibus ingrediens cum exercitu ter maximus Rex ALBERTVS Henricum Ptasconem, & Georgium Podiebradium, qui Casimirum Poloniæ regem ad Bohemicum solium euocarant principes coniurationis, spe deiectos in ordinem, rededit, simulque Vladislavum Principem Casimiri filium nouarum rerum molitoribus Bohemis suppetias ferentem cum inglorio recessit, imò & probrosâ fugâ repulit, famâ potius bellatrice conterritum, quam contritum ferro victore. Eadem flammâ in Amurathem magnum Othomanici imperij Sulthanum hoc belli fulmen, Austriacus Scipio, cum exercitu rapitur. Europam, Asiam, Africam quâl inahumeticæ superstitionis labे coinquinatae othomanicæ lunæ incrementis, ac decrementis insaniunt, leetis maximis, & fortissimis ex vniuerso Turcici Imperij orbe copijs, Thracius Tyrannus in Hungariam mouerat, & diluio barbarorum, vrbes depopulante, domos exhaustente, denastante agros, ingulo regni ferox licentiâ nocendi imminebat. Inter Tibiscum, & Danubium castrametatur ALBERTVS Cæsar, summa victorijs auctriacis toties in historijs celebrata. Othomanicus eius aduentu cognito retrocessit, solâ cum tanto exercitu prostratus opinione virtutis, ac tota illa barbarica inundatio illicò detumuit. Supra Julianum Trilogium, felicissimus Austriadum Cæsar antequam veniret, ac videret holstein, vicit. Male sani capit is est timere sibi a ferrugineâ Lunę, quasi hostiliter nubantis

Plutar.

*Ab ann.
1438. ad
an. 1649.*

*Victoria
Bohemica*

*Othoma-
nicū exer-
ciū ad
fugam ad
igit.*

facie: cum rubescit sanguinolenta, tunc patitur, & est ex vulnere, non ex irâ instabilis planetæ rubor. Certe visa est Thracia luna, stante aduerso Austriaco sole, obiectu amplissimi exercitus veluti magni terræ corporis eclipsim pati, insolenti, & rarâ defectione illi nationi, quæ suorum Principum duris imperijs mancipata ad omne etiam certum exitium ruit, eâ vitâ quam negligit, suo quoque præiudicio prorsus indigna. Verum ò nubilum semper diuinorum consiliorum cælum, & sua hominibus scrutatoribus obtento veluti sipario cælans! O summa rerum humanarum ruine proxima humiliori, & grauiori, quò sublimiora, & maiora, ipsa sublimitate, & magnitudine citante casum, alasque addente! Illuſtriori, & fudo supra modum cælo diutina vita non est: arridere videtur, sed adulatur splendido quodam mendacio placens, illustris tempestatum parens, serenitas. Ex primâ fronte meretriciâ fortunæ blandientis, & lenocinantibus cachinnis, non est captandum omen vitalis, ac longue felicitatis, quæ si magna est, rose instat cum latius explicatur, contabescit. Noua, & inustata sidera, quæ aliquando cælum accendit, spectatores mortales in admirationem trahentia, vitam immortalem aliorum astrorum non viuunt, sed cometarum breuem, licet minime infelicem.

Ergo in reditu à Turcicâ victoriâ glorioſissimo inuida mors nullâ reuerentia triumphalis Imperatoris abſterrita, nullo terrore perculsa victri-
cium copiarum, Austriadum felicissimum aggreditur, cæli terræq; ma-
leficijs armata, latrante inter sidera de cælo rabida caniculâ, ac mordente,
febri ex intemperato malopeponum efū arrodente, ac depascente visce-
ra, triumphum funere anteueriens, opinio[n] epicedio, plausum planctu,
festam pompan funestis inferijs, non capitolio infert, sed mausoleo Augu-
ſtum victorem. Ita dignus sacerdotali felicitate ante biennium sublatus est
è viuis ALBERTVS semper magnus, sed solis instar maior visus, cùm
caderet. Eius moitem Cometes præcessit, solis eclipsis subsecuta est;
quasi præfica rerum natura, optimo principi tot populorum parenti,
prodigijs parentaret, & cælum publicum luctum indicens, se totum cele-
brando tanto funeri ini[er]pederet, atrata[m] pullato syrmate diem extingues,
& bustuariam nocturnam faciem accendens. Obijt ALBERTVS her-
editariâ ab ALBERTO I. Cæſare Aba[u]o forru[n]a triumphorum,
ac mortis in sinu victoriarum, in flore ætatis, in omnium desiderio, cùm.
maximè viuere mereretur, eodem tempore morte cupressum falce car-
nifice, & victoriâ ense triumphatore eidem capiti laurum metente. Nulla
arbor facilius lauro inseritur quām cupressus, imò & ſepiuſ eidem, tan-
quam nobili stirpi ſpurius ſtolo ſponte adnascitur. Mors & mars cognata
nomina æquo iure in bellis regnant. Etiamſi laureata capita cælum
non fulminet, nulla tamen illa a martis, & mortis fulminibus fospitat lau-
rus. Verum sat diu viuunt qui Deo viuunt: Olympias in ſeculum expli-
catur, cùm olympo viuitur, moribus cælo dignis. Mortem honestat non
annosa vita, ſed virtus veterana, & emerita. In illud quisque nitit debet,
vt glorioſo aliquo extremo actu pulcherrime vitę ſuę fabule plauſum exci-
tet; ideò enim naſcimur vt honestè cadamus. Post illud immortale fac-
tū nihil debuit ab ALBERTO mortale fieri, expellente ſimul cū vi mor-
bi,

In reditu
a victoria
turcica
moritur.

Prodigia
in eius
obitu.

1439.
5. Kal.
Octob.

bi, summa letitiā inter plausū animū vītōrem ad Cēlū. Vt olim Asia Macedonem magnum luxit, ita Europa ALBERTVM HONORIFICVM, vtrunque triumphis eruptum, illū naufragum in aureo poculo, hunc suauissimo fructū iugulatum. Germania verò licet durata suā glaciali hyeme, in lacrymas oīnū oculis tenerescens fere extabuit, magni vnius Imperatoris cineribus multarum prouinciarum vndantes luctus exhaustientibus. Sed apagite lacrymē tanti funeris p̄fice: Adhuc superstes in suis ALBERTVS Augustus, plausib⁹ excipiatur. Fēnix dum moritur, oritur, dum perit, parit, trahitq; sc̄enus ē funere. Ita Austriae felicitatis Fēnix ALBERTVS ē suis cineribus, parturiente rogo, toti fere orbi regendo, Imperatricem, ac Regnatricem posteritatē in ænum, sui nominis gloriā, ac potentiā peperit. Inter eius laudes hæc princeps sit, quod sācula omnia mansuram magnam structuram Austriae Domus, biennio coronauit. Iam duo anni ALBERTI Cæsar, duo sācula regnantes trahunt, & consequente æternitate premuntur. Hæc princeps vītōria quod triumphali manu fugitiuam felicitatem ad suos retraxit, & felicissimo consilio peregrinanti imperio stabilem in Austriae Domo sedem, decrenit. Sic pott̄ solis occasum nascitur siderum, stellantis veluti posteritatis, firmamentum.

Ita tamen inclinavit suorum gloriā ALBERTVS, vt suā non caruerit, bellicā p̄fertim laude incomparabilis, & quod monstrum fuit, sed virtutis, & innocens, cum summa mansuetudine coniunctā. Si temperetur fortitudo clementiā, ex Imperatore Heroem facit, & nescio quid diuinum ex homine. Bellatores iti genij, & mites in principib⁹ veluti astra sub ferarum nominibus, non innoxie tantum, sed & beneficē splendent. Visus est Camilium cum Fabio miscere, fortisque cunctator, ac prudens triumphator rem Austriae restituere. Habuisse ferunt inter artes in odij saltatoriam, venatoriam verò in amoribus. Bellatorem Principem se mallebat cum Augusto, quam histrionicum saltatorem cum Nerone. Illas tantum choreas amabat, quas exerceant rectis erroribus peregrinantes stellæ, vigilans cum illis orbi terrarum etiam dormienti, non quas impli-cant otiosorum hominum phrenetici motus. Nec vero minus delirium est, quia publicum, & quia cum plausu insanitur ad numerum. Inter silvas deinde victoriarum gymnasium instituerat, bellus bellis, subactisque capreis, & ceruis, atque alijs humanioribus feris, hominum monstros subi-gendis prolixdens. Sed illa opima Augusti venatoris p̄æda, cùm victri-ces Romani Imperij Aquilas, quæ iam sāculum integrum ab Austria auo-larant, diuino quodam consilio aucupatus est, ac bonas istas aues, Austriae auxiliariæ felicitati auspiciatissimas dedit. Vno verbo talem, poscebat Heroem Austriae Imperij iuuenta, qualem habuit ALBERTVM II. HONORIFICVM.

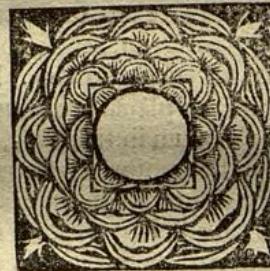
Occumbens in eo felicitas austriaca non solum in FRIDERICO IV. Cæsare patruelē, sed in ipso filio LADISLAO postumo statim reuixit, qui adhuc quadrimeltris explicatis in diadema fasciolis ad regia-rum cunarum solium tributarias exceptit Hungariam, & Bohemiam, voce suorum Procerum coronatum Infantem, Regem consulutantes, lacteolā

Alb. virutes.

*Ladislai
postumi
felicitas,
sed brevis*

manū supra fabularem Herculem felicius sceptra prementem, quām angues. Sed hīc etiam felicitas in sua inconstantiā tantum constans, vultū mutauit & fidem, quemque in sinu lactarat, tandem proiecit. Nam dum in aulā F R I D E R I C I Cæsarīs, cuius auspicijs regium ephebum cum coronā Sancti Stephani Hungariæ Regis prudentissima parens ELISABETHA Augusta crediderat, educatus, Magdalena M Valesia Caroli VII. Regis Christianissimi filiam, sibi desponsam nobilissimā legatione, & pretiosissimis donarijs aduocat è Galliā cum spe magnificā regiæ posteritatis, luctuoso fraudulentē mortis maleficio tumulus pro thalamo supponitur, & L A D I S L A V S inter hilaria nuptiarum è viuis subducitur. Ita falcatum mortis ferrum cum popularibus herbis, etiam *inscriptos nomina regum* flores metit. Simul in L A D I S L A O austriacæ genti occubere Hungariæ, & Bohemiæ regna, illud Ioanne Coruino, hoc Georgio Podiebradio occupantibus, iterum tamen reuictura in ænum gloriosissimum, explicatā extra Hungariæ, Bohemiæ, & totius Septentrionis fines, in Ortum Occasum, & Austrum, ultra terrarum, Oceaniq; vias, ac solis utriusque pueri, & senis cubile in Hispanis Monarchis, dominatione. Hæc Te manet maxima Hispaniarum Regina MARIA ANN A potentia immensitas, hæc gemini solis purpura, hoc terrarum pondere graue sceptrum, hic par orbis terrarum circulo annulus, Asiæ, Europæ, Africæ, Americæ regalem tuum thalamum adornantibus. Interim dotalē tuam felicitatem ex ELISABETHA Sigismundi Cæsarīs filiâ, ex cuius nuptijs cum ALBERTO Austriaco nobilissima imperij, & regnorū proles nunquam moritura nata est in Austria tua Domo, & felicissimi coniugij tui, magna auspicia concipe.

*Iterum
in Austriaca domo coniugia felicissima.*

ALBER-

ALBERTVS II. HONORIFICVS⁷⁷

Auspicia

*Apago cum obliquo lituo etrusce Haruspex :
Adsum ego germanæ veritatis rectus interpres .
Ex bonis Auis non auibus augur ,
Auspicio ALBERTO, dum nascitur, summos honores .
Si placet innocentem cabalam addere augurio :
Ex multiplici etiam nomine auspicabor hominem .
ALBERTI IV. patientis filius ,
ALBERTI III. patriæ patris nepos
ALBERTI II. sapientis pronepos
Quid ni Heros sit tantorum nominum hæres ?
Quis summè diuitem eum neget ,
Qui in suis hæreditarijs nominibus omnes virtutes numerat ?
Sapientia Probitatem, Probitas Fortitudinem parit .
O nobilis felicitas, quæ nascitur
Matre Fortitudine, Ania Probitate, Proania Sapientia !
Auctore generis Dei cultu in sacra fruge latentis ,
Non degener posteritas frugiferarum virtutum sequitur .
Imperatrix post diuinas humanarum virtutum Religio
Illarum in Imperatrice Familia agmen ducit .
Post adductum a magno RUDOLPHO in Austriacā Domū
Eucharisticum Cæli Panem ,
In ea omnes Cæli Charites hospitantur ,
Et iam de Familia Hauspurgica sunt .
— Sapientia, Probitas, Fortitudo
ALBERTVM de suo virtutes domesticæ, Cæsarē creant ,
Argenteam coronam sapientia, auream Probitas
Fortitudo ferream imponit .
Regem, tantarum virtutum hæredem
Ambire virtutes ipsæ ambiunt .*

Iure

*Iure mundus illius insidet capiti
Qui posset virtutibus suis familiaribus illum sustentare.*

*Iure regnum nanciscitur
Triplici maximo Maiorum titulo in regem natus,*

Sapientia, Probitate, Fortitudine.

*Sapientia regem elegit, Probitas inaugurauit,
Fortitudo firmauit.*

Tales Maiores Cælum dedit ALBERTO,

Ut posset esse magnus, etiam antequam nasceretur.

*Dubitatum est dederit ne in auspicium tantum,
An etiam in premium.*

Adolescentia Austriaci Imperij,

Incrementis robustarum virtutum debuit grandescere.

Auspicio tibi etiā ALBERTE HONORIFICI nomen

Ac totum in breui titulo romanum imperium.

Ut fatum Nominis impleas:

Aut facient se tibi honores,

Aut illos tibi facies.

Iure deinde tuo Honorificus honores faciens,

Transmittes hæreditarios ad Tuos.

A familia virtutum non nisi impius regna,

Non nisi inuidus felicitatem proscribat.

Ita ludens in orbe terrarum Archetypa Prudentia

In nominibus prolusit ALBERTO.

Ubi Numen sine verbis

Solis nominibus loquitur,

Stupor venerabundus verba suspendit.

SYNOPSIS GENEALOGICA

AB ALBERTO II. HONORIFICO AD FRIDERICVM IV. PACIFICVM.

Ccessit ab **HONORIFICO ALBERTO** ingens honor Hungariae, Bohemiae, & Imperij coronis, sed breuis: cum maximè vernabat tantus flos felicitatis elanguit, vix secundū annum principatus agente Cæsare Austriaco. Non ita scitè Apelles Alexandrum fulmine armatum representauit, sicuti seipsum expressit **ALBERTVS HONORIFICVS**, vbi pro tessera suorum consiliorum fulmen assumpsit, hoc lemmate loquens, **TOLLE MORAS**, auspicans sibi hoc symbolo fortunam fulminis instar victoriosissimam sed ocyssimam, seque & Hussiticæ superstitionis & Ottomanica barbariae fulmen futurum, moribundi splendoris, & post vitioriam statim expirans. Etiam Hyades pulcherrima sidera, cum latiori vultu splendent tunc maximè pluias nunciant, ac ferè incipiunt è Calo lachrymari. Nati sunt illi ex **ELISABETHA Augusta GEORGIVS** patri præceptus & **LADISLAVS** posthumus absolutissima imago paternarum virtutum. Habuit hic ab utroque parentehæreditaria, odium in hæresim, & amorem Orthodoxi nominis propagandi, elegantissimæ formæ princeps, & cælestium morum. Eius vox extrema omnibus principibus pro oraculo esse posset. ego, dixit, *ita vixi, ut cælum mibi negandum non possem*. Sic cæli securus, e terris abiit. Par etiam nobilissimum regiarum foeminarum **ELISABETHA ALBERTO** procreauit, **ANNAM** Vnilemo Saxonie Duci, & **ELISABETHAM** Casimiro poloniæ Regi, matrimonio copulatam. **ELISABETHA** inter fortunatissimas Austrijstemmaris Heroïdes, locum fere Principem meruit ut pote non solum Casimiri Regis Poloniae vxor **ALBERTI** Cæf. Filia, & **LADISLAI** Regis soror, sed quatuor Regum mater **Io. Alexandri**, **Alberti**, **Vladislai**, **Sigismundi**, & **Ludouici Hungariae**, & Bohemiae Regis **Auia**. Interim dum regna vrgente matre, & fere dixerim pariente **LADISLAQ** nascebantur, imperium **FRIDERICO IV. Pacifico** Austriaco, qui ex communi Proauo **ALBERTO** Sapiente genus trahebat augustum per **ERNESTVM Ferreum**, & **LEOPOLDVM PROBVM**, hoc ut habemus ex fastis Austriacis, ordine, de latum est.

ALBERTVS II. Sapiens.

ALBERTVS III. PATRIÆ PATER	LEOPOLDVS III. Probus
ALBERTVS IV. Patiens	ERNESTVS I. Ferreus
ALBERTVS V. inter Austriacos	FRIDERICVS inter Aust. Pr. VI.

Principes, & inter Cæsares II. inter Imper. IV.

LEOPOLDVS ex Virida Barnabæ Vicecomitis Mediolanensis principis filia, iam tum Insubria Austriacus Principibus despensa, Austriacam domum septem liberis illustravit veluti fulgentissimis planetis gentiuum cælum. His nominibus in austrijs annalibus censemur **VILLHEMVS I.** cognomento Aulicus, **FRIDERICVS V.** **ERNESTVS** augusti sanguinis propagator, **LEOPOLDVS IV.** Crassus, **ELISABETHA IV.** Comiti Goritiensi despensa, **AGNES** Boleslao Duci Suidniensi in Silesia nupta, & **CATHARINA VI.** Burgauio Magdeburgensi.

ERNESTVS Ferreus decem liberorum corona regnaticem familiam Austria-dum nobilitauit, præter plures alios in infantia è viuis sublatos ex **MARGARITA** filia Bugislai Pomeraniae Ducis. Altera etiam illi vxor fuit **CIMBURGA** Mastouia; sed liberis caruit. Eo quo nati sunt ordine, sic numerantur

ERNESTVS II.
RUDOLPHVS V.
LEOPOLDVS V.

ALE-

ALEXANDRA.

ANNA VI.

FRIDERICVS Cæsar.

ALBERTVS VI.

MARGARITA II.

CATHARINA VII.

ELISABETHA V.

FRIDERICVS omnium consequentium Cæsarum Austriorum, & Hispanorum Monarcharum pater, pacis felicitate, diuturnitate imperij, magnanimitatis laude, omniumq; virtutum titulis Octauianum Augustum inter Imperatores geminasset, nisi dedisset se ipsum, magno etiam Augusto maiorem.

IMPE-

